

forelagt. Jeg erkender de Forandringer, der ere gjorte — baade for saa vidt de ere i Overensstemmelse med Folketingsudvalgets foreløbige Betænkning, og for saa vidt de afvige derfra — for i det hele at være Forbedringer. Jeg har naturligvis haft mine Tvivl med Hensyn til enkelte af de Forandringer, der ere gjorte. Men selv om disse Tvivl havde været større, vilde jeg dog i Virkeligheden have bragt dem til Tavshed, fordi jeg sætter saa megen Pris paa den Overensstemmelse, der nu er fremkommen mellem det Forslag, som er fremsat her for det danske Folketing, og det Forslag, der efter al Sandsynlighed vil blive fremsat for Norges Storting, naar det træder sammen i Begyndelsen af næste Aar. Jeg sætter saa megen Pris paa den fuldstændige Overensstemmelse, som er tilvejebragt, at jeg vilde have bragt Tvivl af endogsaa langt større Betydning end dem, jeg end har haft, til Tavshed lige over for det saaledes opnaaede Resultat. Jeg skal kun bemærke i Anledning af en Udtalelse, som faldt fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes), at jeg aldeles ikke betragter mig som stuppet i de Forventninger og Forhaabninger, som knyttedes til, at den Mand, som — saa vidt jeg husker — var Formand for Folketingsudvalget her, var delegeret. Tværtimod er jeg ham særdeles meget taknemlig, fordi han har været med til at frembringe et Resultat, der — bortset fra det, som nu er og bliver Hovedpunktet, som jeg siden skal komme til at tale om — kan siges at være et saadant, at vi, hvis dette bliver Lov, ordret som det er, kunne siges at staa paa Højde med hvad som helst, der om dette er tilvejebragt nogetsteds i Verden, og aldeles overensstemmende med det, som sandsynligvis vil blive det Lands Lov, som vi ere mest beslagtede med i vort Sprog og vor Litteratur.

Jeg vil i øvrigt ikke paa Sagens nuværende Trin gerne gaa ind paa Detaillerne af de Forandringer, som ere fæte her. Naar jeg skulde udtale noget om Enkelthederne, skulde det kun være med Hensyn til de udeladte tidligere §§ 25, 26 og 27, hvilken Udeladelse det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (S. Scavinius) kun delvis billigede. Naar jeg har ment, at det var rigtig, at alt dette blev udeladt, uagtet det for en Del havde Tilnytning, ja endogsaa fuldstændig Tilnytning i den ældre Lovgivning, er det, fordi der ved alle disse Paragraffer tilsigtedes det, som Lovforslaget ellers ikke paa noget Punkt giver, nemlig en ekseptionel Beskyttelse for Forfatterne, en Beskyttelse ud over de almindelige Grundlæggelser, som ere gennemførte paa alle an-

dre Omraader ved den gældende Beskyttelse for Forfatterne. Dette finder jeg det rigtigst, at man opgiver, samtidig med, at man yder Forfatterne, hvad Lovforslaget tilsigter at yde dem, nemlig fuldt ud, hvad der er deres Ret efter almindelige Grundlæggelser.

Der er jo endnu et andet Punkt, som er blevet draget frem af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes). Jeg vil derom blot bemærke, at det er ganske naturligt, naar Lovforslaget forlanger, at Forfatteren for at have Ret til at hindre offentlig Uplæsning eller Fremvisning, skal forbyde det paa Titelbladet eller foran Bærket, fordi en hvilken som helst senere Meddelelse, om den sker nok saa meget i Aviserne, jo ikke kan komme saaledes til enhver enkelt's Kundskab, at han straks ved, om han har Ret til at oplæse det eller det Bærk eller ikke. Det kan kun naas ved at sætte det paa Titelbladet, og det er det, der forlanges paa saa mange andre Omraader, ved Fotografier og lignende, at naar man vil have Eneret, maa man angive det straks.

Men Hovedsagen er, som af flere ærede Talere bemærket, at alt lægges saaledes til Rette nu, at man kan komme til en Afgørelse, at Striden kan dreje sig om dette Hovedpunkt, om vi overhovedet ved at vedtage saadanne Bestemmelser, som indeholdes i § 4, kunne gøre det muligt, at Regeringen kan slutte sig til Bernerkonventionen, om man vil billige, at Regeringen gør det. Thi det er klart, at hvis Lovforslaget bliver Lov i denne Skikkelse, vil det være muligt for Regeringen at gøre det, og saa er der heller ikke Tvivl om, at Regeringen vil gøre det, at den vil tiltræde Bernerkonventionen — det formoder jeg i alt Fald. Det er nu en gammel Overbetænkning hos mig, at vi maa gøre det Skridt, som gør det muligt for os at tiltræde Bernerkonventionen, nemlig at indrømme de fremmede Forfattere Beskyttelse mod Overfættelser til Dansk. Det er naturligvis et Offer fra dansk Side, og man kan derfor have sine Tvivl, det har jeg altid forstaaet, jeg kan meget godt forklare mig, at der kan være Tvivl, om det er rigtig og nødvendigt at bringe dette Offer. Vi, det danske Samsund, den danske Væsefkreds, det danske Publikum, komme til at betale de fremmede Forfattere i visse Tilfælde, hvor man hidtil kunde lade være, kunde lade være, thi jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der betales jo allerede nu fremmede Forfattere, at de mest ansete Forlæggere her i Landet betale de fremmede Forfattere og ikke gaa til det — jeg vil ikke sige: nedværdiggende, det er maasse for stærkt, men ikke gaa